

Regeringskansliet
(Finansdepartementet)
103 33 Stockholm

Remiss: Begränsad skattefrihet för utdelning och nya bestämmelser mot skatteflykt i fråga om kupongskatt

Juridiska fakultetsnämnden tillstyrker i princip förslaget, som avser genomförande av EU-lagstiftning. Även om fakultetsnämnden anser att förslaget på ändring av 24 kapitlet inkomstskattelagen (IL) är rimligt, finns det risk för tillämpningsproblem eftersom det inte finns någon klar definition på vad som skattemässigt kan anses utgöra ränta.

Lagstiftaren bör i denna speciella fråga försöka precisera vad som menas, antingen i förarbetet eller direkt i lagregleringen. Den svenska lagstiftaren har i denna fråga ett visst utrymme i genomförandet av EU:s lagstiftning, som kan användas för att säkerställa förutsebarheten så långt det är möjligt. Förslaget som det nu ser ut leder till att Skatteverket sannolikt måste utarbeta rättsliga ställningstaganden, som kan komma att överprövas av HFD. Det bör vara möjligt, och är sannolikt att föredra, att i förarbetet något beskriva vad som kan anses utgöra ränta, för att inte tynga lagstiftningen i onödan. Nu görs enbart en hänvisning till komplicerad svensk praxis (s 17) som inte är relevant, eftersom det anges i förslaget vara reglerna som gäller för det lämnande bolaget som är utslagsgivande (24:19 andra stycket IL). Det finns också ett påstående om att vissa svenska avdragsregler för utdelning i 39 kap IL ”inte avser ränta”, men det är inte heller relevanta uttalanden eftersom beskattningsreglerna i det lämnande landet är avgörande.

Fakultetsnämnden anser även att förslaget med avseende på kupongskattelagen och lagen om skatteflykt är lämpligt. Likväl är den inte övertygad om att lagen om skatteflykt bör ha en så lång tillämpningsperiod, som sträcker sig över tio år. Lagen om skatteflykt är en extraordinär skattebestämmelse (en generalklausul) som kan användas mot förfaranden som är i enlighet med den vanliga skattelagens bestämmelser, men som av domstol kan anses strida mot de teleologiska grunderna för denna skattelagstiftning. Det skall alltså vara fråga om ett förfarande som beskattas helt i enlighet med lydelsen i kupongskattelagen. Även om lagen om skatteflykt enligt fakultetsnämnden är lämplig för

Juridiska fakultetsnämnden

att förhindra olämpliga beteenden och transaktioner, bör således tillstånd av sådan särskild rättsosäkerhet inte råda under alltför lång tid. Därför är det motiverat att den i andra sammanhang gällande tiden för tillämpningen av skatteflyktslagen (fristen för beslut om efterbeskattning jämlikt skatteförfarandelagen) tillämpas även i detta lagstiftningsärende.

I förslaget hävdas att den normala tidsfristen för påförande av kupongskatt bör gälla. Dessutom anges i förslaget att det vore märkligt om det går att under en längre tidsperiod påföra kupongskatt enligt den vanliga lagen, men kortare tidperiod när någon medvetet utför ett förfarande för att kringgå skattskyldigheten (s 28). Fakultetsnämnden anser emellertid att förslaget bortser från den extraordinära karaktären hos lagen om skatteflykt. Det är inte en relevant jämförelse att uppfatta en person som helt enkelt låter bli att betala kupongskatt trots kupongskattelagens klara regler (klar lagöverträdelse) på samma sätt som en person som faktiskt följer kupongskattelagens bestämmelser. Det är endast den sistnämnde som efter domstolsprocess kan komma att beskattas med stöd av lagen mot skatteflykt, dvs en person som faktiskt följt skattelagens bestämmelser. Förslaget bortser således från den förutsebarhetsproblematik och den exceptionellt långa tiden av rättsosäkerhet som föreligger med avseende på tillämpningen av lag mot skatteflykt.